

Folket om den halve Time. Dernæſt er der noget andet, der ſkal bygges paa. Jeg ved rigtignok ikke, hvad det er, der ſkal bygges derpaa, men noget maa det vel være, ellers var det ikke blevet anført baade af det ærede Medlem fra Aarhus (Reiſ) i Gaar og i Dag af det ærede Medlem fra Stubbeſøbing, at der nu i Betænkningen ſtaar et og før ſtod noget andet. Jeg ſkal gøre opmærksom paa, at der i Udvalgets Betænkning aldrig har ſtaaet andet, end hvad der nu ſtaar, men at der ganſke viſt var et Korrekturark, ſom har cirkuleret mellem Medlemmerne, og hvori „ſynes“ er blevet rettet til „er“, og hvor en anden lignende Rettelſe er foregaaet ſaaledes, ſom det ærede Medlem fra Stubbeſøbing dokumenterede ved Dplæsningen. Jeg har aldrig viſt, at det var Skik her i Tinget at drage frem de Korrekturark eller andre foreløbige ſkriftlige Meddelelſer, ſom veſtles mellem Udvalgets Medlemmer og andre. Nu erfarer jeg til min Forbavſe, at det finder Sted, og jeg ſkal huſte det, til jeg en Gang mulig faar Brug for det, idet jeg dog ſørſt ſkal forhøre hos mine Venner og nærmefte Meningsfæller, om denne Skik virkelig er ſaa god, at det er værd at holde paa den. Selvfølgelig beviſer det af det ærede Medlem fremdragne ikke noget. Jeg har dernæſt et andet Spørgsmaal til det ærede Medlem fra Stubbeſøbing. Det ærede Medlem brugte Udtrykket Procuratori. Det ærede Medlem er jo ſelv et Stykke af en Procurator; i alt Fald er han en dygtig Jurift, ſom ogſaa har haft en Del med Rettergang at gøre. Han har vel nok ſet lige ſaa mange Sager ſom jeg, og vil ſagtens vide, hvad det betyder, naar en Dommer erklærer om en Sag: „Det maa efter de foreliggende Vidſkyrd anſes for at være beviſt“ eller „Retten ſkønner, at det efter det foreliggende er beviſt“ eller „Retten anſer det for beviſt“. Den Bending vil det ærede Medlem finde anvendt akkurat lige ſaa tidt ſom denne: „Det er ved de afgivne Vidneforklaringer beviſt.“ Hvad det kommer an paa, hvis jeg fører en Sag, hvor jeg ſkal vinde f. Eks. 5,000 Kroner, fra en af mine Medborgere, er, hvad der kommer til at ſtaa efter Ordene: „Thi kendes for Ret.“ Hvis Præmiſſerne ere ſaaledes, at det kendes for Ret, at jeg ſkal have de 5,000 Kroner, har jeg bundet min Sag, og ſaa er det mig lige meget, om Retten ſiger, den „ſkønner“, eller den ſiger, det „er“. Saaledes er det ogſaa med Flertallets Betænkning. Nej, hvis det ærede Medlem havde kunnet ſtaa op og ſige, at Konklusionen af Flertallets Indſtilling til dette Ting en Gang havde lydt paa at indſtille

dette Valg til Godkendſe, var det noget andet, ſaa vilde der ikke være nogen Tvivl. Men hvad der her har fundet Sted, er ikke det. Dette har ikke ſtaaet i noget af de Korrekturark, ſom maatte være kommen i det ærede Medlems Beſiddelſe, og jeg maa ogſaa ſige, at det lader til, at ſelv i den endelige Redaktion har der ikke været læſt tilſtrækkelig Korrektur. Der findes Fejl, ſom jeg er mig beviſt at have rettet i de mig tilſtillede Korrekturark, uden at diſſe Rettelſer dog ere komne ind. Det var kun Sprogfejls og ikke Realiteter, og det har derfor mindre at ſige. Jeg ſkal alſaa gerne tage imod denne Skoſe fra det ærede Medlem, da Sagen ikke lider nogen Skade derved. Kunde det ærede Medlem fra Stubbeſøbing beviſe, at vi i ſin Tid paa et Korrekturark havde indſtillet Valget til Godkendſe, kunde der være nogen Mening i her i Salen at bringe Citaterne fra Korrekturark frem, men nu ſynes det mig ikke at have nogen Betydning, Konklusionen har ſtaaet faſt hele Tiden. Om der i den oprindelige Koncept af Betænkningen har ſtaaet: „det ſynes beviſt“, og det ſenere er blevet rettet til: „det er beviſt“, er ganſke ligegyldigt. Dernæſt førte det ærede Medlem for Stubbeſøbing endnu et Forſvar for Borgmeſter Thiele. Jeg ſynes for Reſten, at Borgmeſter Thiele maatte kunne forſvare ſig ſelv. Det er jo ſaaledes, at han, ſom er Part i Sagen, er fremtraadt og har afgivet Forklaring under Gds Tilbud, hvad jeg ſynes ikke er ganſke korrekt. Han er ſelv en gammel, dreven Forhørsdommer, og det ſamme gælder om Sættedommeren, og jeg ſynes ikke, at det er rigtig lobligt, at han ſtaar frem under denne Sag og afgiver en ſaadan Erklæring under Gds Tilbud. Naar det ſaa ſiges om Borgmeſteren, at han er en ſtor Dygtighed og har udviſt ſtor Korrekthed, og at man ſender en tidligere Valghandling, hvor han ganſke korrekt har gjort opmærksom paa, at man ikke brugte nogen Tidsfriſt, og at det ogſaa har ſtaaet i Bladene, vil jeg ſige til det ærede Medlem, at jeg har aldrig læſt det i Bladene, men ſelv om det ogſaa havde ſtaaet i Bladene, er jeg ikke ſikker paa, at jeg vilde have troet paa det. Der ſtaar ſaa meget i Bladene nu til Dags, uden at det gør noget ſtærkere Indtryk paa mig, navnlig naar det gælder en Sag ſom denne. Jeg har ikke blot læſt i Bladene, men ogſaa hørt, at forſtellige Ting, ſom jeg paa ingen mulig Maade kan billige, ſkulle have været gjort i Hr. Oluf Jørgenſens Interſeſſe for at ſaa Valget godkendt. Jeg kan alſaa ikke erkende, at Borgmeſteren ved tidligere Veſtigheber har haaret ſig ſaa korrekt ad og heller